

Ang Magkumpareng Magsasaka at Mangingisda

Jay-Ann Bohor

Si Mang Pilo, na may malaking sumbrero at malapad na ngiti, ay masiglang nag-aararo sa kanyang malawak na bukid. Ang araw ay sumisikat sa likuran niya, at ang kanyang araro ay lumilikha ng perpektong hanay sa lupa. Makikita ang mga ibon na lumilipad sa kalangitan at ang kanyang kalabaw na matulungin.

Masayang tinitingnan ni Mang Pilo ang luntiang palayan na malusog na lumalaki. Ang bawat tangkay ng palay ay yumuyuko sa hangin, at ang kanyang mukha ay puno ng pagmamalaki. Ang bukid ay isang kumikinang na karpeta ng buhay, na nagpapakita ng kanyang pag-aalaga.

Si Mang Kulas, matangkad at malakas, ay sumasakay sa kanyang maliit na bangka, bitbit ang kanyang lambat. Ang dagat ay kalmado at bughaw, at ang mga ulap ay lumulutang sa itaas. May ngiti siya sa kanyang labi, handang harapin ang araw.

Ibinabato ni Mang Kulas ang kanyang malaking lambat sa dagat, na lumilikha ng malaking splash. Makikita ang mga lumulundag na isda na nahuhuli sa kanyang lambat. Ang kanyang mukha ay nagpapahayag ng pag-asa at kasiglahan habang hinihila niya ito.

Si Mang Kulas ay nasa abalang palengke, masayang nagbebenta ng kanyang sariwang huli. Ang kanyang mesa ay puno ng makukulay na isda, at ang mga tao ay nakapila upang bumili. Ang kanyang tawa ay naririnig habang nagbibigay siya ng isda sa mga mamimili.

Isang maaraw na hapon, nagkita si Mang Pilo at Mang Kulas sa isang kurbadong daan sa pagitan ng bukid at ng bayan. Si Mang Pilo ay may bitbit na sako ng bigas, habang si Mang Kulas ay may isang basket ng sariwang isda. Ang kanilang mga mata ay nagtagpo, at nagpalitan sila ng mainit na ngiti.

"Kumpare, dalhan kita ng bigas mula sa aking bukid!" sabi ni Mang Pilo, itinataas ang kanyang sako ng bigas. Ang kanyang ngiti ay malawak at tunay, na nagpapakita ng kanyang pagkabukas-palad.

"Salamat, kumpare! Kapalit, bibigyan kita ng sariwang isda mula sa aking huli!" sagot ni Mang Kulas, ipinapakita ang kanyang basket na puno ng makikinang na isda. Ang kanyang tinig ay puno ng pasasalamat at kagalakan.

Masaya silang nagpalitan ng kanilang mga biyaya, ang bigas para sa isda, at ang isda para sa bigas. Ang kanilang mga mukha ay nagliliwanag sa kasiyahan at pagtutulungan. Ang kanilang mga kamay ay nagtagpo sandali, na nagpapakita ng kanilang malalim na pagkakaibigan.

Naglakad sila palayo, ang bawat isa ay may dalang biyaya ng kabilang kumpare, na may ngiti sa kanilang mga labi. Naunawaan nilang mahalaga ang kanilang mga gawain sa buhay ng bawat isa at kung gaano kaganda ang pagbabahagi ng biyaya. Ang kanilang pagkakaibigan ay naging mas matibay.